

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce **I. e. p., a. s.**, zastoupeného JUDr. Miroslavem Kupkou, patentovým zástupcem se sídlem v Rakovníku, Levého 1532, proti žalovanému **Úřadu průmyslového vlastnictví**, se sídlem v Praze 6, Antonína Čermáka 2a, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 30. 7. 2002, zn. PUV 1998-8548,

t a k t o:

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 5117 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí na účet JUDr. Miroslava Kupky, patentového zástupce se sídlem v Rakovníku, Levého 1532.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Vrchního soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 30. 7. 2002, zn. PUV 1998-8548, kterým bylo vyhověno rozkladu společností E. S. s. r. o., Č. B. a D. s. r. o., B. a změněno rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 1. 2002 o výmazu užitého vzoru č. 8204 tak, že rozkladu bylo vyhověno a návrh žalobce na výmaz užitého vzoru č. 8204 byl zamítnut.

Protože věc nebyla skončena Vrchním soudem v Praze do 1. 1. 2003, kdy nabyl účinnosti zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu s odkazem na ust. § 132, větu druhou, s. ř. s., podle kterého věci správního soudnictví, v nichž nebylo rozhodnuto do dne účinnosti tohoto zákona a v nichž byla dána věcná příslušnost k řízení vrchním soudům, převezme a dokončí Nejvyšší správní soud v řízení podle ustanovení části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., tedy v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 7 A 124/2002 - 21, byla žaloba odmítnuta s tím, že se jedná o tzv. soukromoprávní věc a soudem příslušným k rozhodnutí je obecný soud v rámci občanskoprávního řízení. Toto rozhodnutí bylo zrušeno usnesením zvláštního senátu zřízeného dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 9. 2005, č. j. Konf 13/2005 - 8, kterým byla současně vyslovena příslušnost soudů ve správním soudnictví vydat rozhodnutí.

Podáním ze dne 18. 10. 2005, které bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno dne 20. 10. 2005, žalobce navrhl, aby soud ve smyslu ust. § 47 písm. b) s. ř. s. usnesením

zastavil řízení, neboť žalobce byl postupem správního orgánu, který svým rozhodnutím ze dne 31. 8. 2005, č. j. PUV 1998-8548, potvrdil výmaz předmětného užitého vzoru, plně uspokojen.

Podle ust. § 47 písm. b) s. ř. s. soud usnesením zastaví řízení, prohlásí-li navrhovatel, že byl po podání návrhu postupem správního orgánu plně uspokojen (§ 62).

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dle citovaného ustanovení s. ř. s. řízení zastavil.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu druhou, s. ř. s., dle kterého vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení. Vzhledem k okolnosti, že bylo prokázáno, že žalobce vzal svoji žalobu zpět proto, že žalovaný rozhodl dle jeho návrhu, přísluší žalobci právo na náhradu nákladů řízení. Soud proto určil odměnu zástupce žalobce, ve smyslu ust. § 35 odst. 2 s. ř. s., částkou 4 x 1000 Kč za čtyři úkony právní služby – převzetí a příprava věci a 3 písemná podání soudu týkající se věci samé a 4 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s ust. § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, celkem 4300 Kč. Protože zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“). Částka daně, vypočtená dle ust. § 37 a § 47 odst. 3 zákona o dani z přidané hodnoty, činí 817 Kč. Náhrada nákladů řízení tak činí celkem 5117 Kč. Na tomto závěru Nejvyššího správního soudu nemůže nic změnit podání zástupce žalobce ze dne 23. 11. 2005, kterým tento na výzvu soudu specifikoval náklady řízení ve výši 7735 Kč (6200 Kč odměna + 4 x 75 Kč za úkony + DPH 19 %), neboť Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmé, jak k tomuto výpočtu došel. Proto bylo o výši nákladů řízení rozhodnuto tak, jak je uvedeno výše.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu